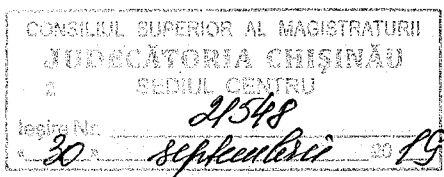

mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare, 162, Republica Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
tel./fax (+373 22) 52 20 21, e-mail: jchisinau@justice.md

mun. Chisinau, 162 aveniu, Republic of Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
tel./fax (+373 22) 52 20 21, e-mail: jchisinau@justice.md

25 septembrie 2019
Dosarul civil nr. 2-2246/19

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

MD-2004, mun. Chișinău
str. Alexandru Lăpușneanu 28

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru se află spre examinarea cauza civilă pornită la acțiunea înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale către Zorila Olga cu privire la încasarea sumei.

La data de 10 septembrie 2019, în ședința de judecată, reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a hotărârii Guvernului RM nr.1396 din 24.11.2003 „Cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști”, sub aspectul corespunderii cu art.102 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova.

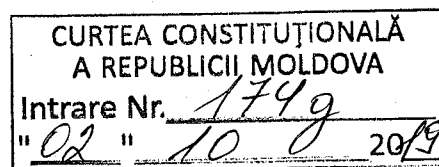
Astfel, prin încheierea din data de 13 septembrie 2019, s-a admis cererea reprezentantului pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, fapt pentru care Vă remitem sesizarea părții pârâte împreună cu actele anexe pentru a fi soluționată.

Anexe: cererea de chemare în judecată pe 03 file;

- cererea de chemare în judecată concretizată cu actele anexe (04 file);
- încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din data de 14.09.2017;
- decizia Curții Constituționale nr. 133g/2017 din data de 07.11.2019 (07 file);
- cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate (07 file);
- sesizare privind excepția de neconstituționalitate (06 file);
- copia încheierii din data de 13.09.2019 (05 file).

Judecător

Roman PASCARI

EFRIM ROȘCA ASOCIAȚII

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28, MD-2004,
mun. Chișinău, Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

*depusă în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din
Constituția Republicii Moldova*

I. AUTORUL SESIZĂRII

1. **Nume, prenume/denumire:** Avocat Marin Baltă, B.A.A. „Efrim, Roșca și Asociații”
2. **Funcția:** avocat, apărător al pârâtei Olga Zorila, în cauza civilă nr. 2-2246/2019
3. **Adresa:** str. București, nr. 72, MD-2012, mun. Chișinău, Republica Moldova
4. **Tel./fax, e-mail:** tel.069582087, fax 022 238303, e-mail: marin.balta@era.md

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are drept obiect de examinare verificarea constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști în sensul corespunderii prevederilor art. 102 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Central, se află în examinare acțiunea civilă înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva Olgăi Zorila privind încasarea datoriei.

În cererea de chemare în judecată se menționează că la 15 noiembrie 2013, între Ministerul Sănătății și pârâta Olga Zorila, a fost încheiat un contract de instruire în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și

plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști. Ministerul Sănătății invocă că pârâta Olga Zorila nu și-a executat obligația contractuală de a lucra, pe o perioadă de 3 ani, conform îndreptării eliberate de minister, fapt prin care a prejudiciat bugetul de stat în cuantum de 267 055,00 MDL.

Reclamantul invocă în calitate de temeii legal prevederile art. 8 alin. (1), alin. (2) lit. a), b) și f) din Codul civil al Republicii Moldova, precum și Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003.

Prin *Sesizarea nr.133g din 12.10.2017 privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști nr. 1396 din 24 noiembrie 2003*, Curții Constituționale i-a fost prezentată pentru examinare constituționalitatea Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003, inclusiv prin prisma art. 102 alin. (2) din Constituție. Curtea, la rândul său, prin *Decizia nr.106 din 07.11.2017 de inadmisibilitate a sesizării nr. 133g/2017 privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști (plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști)*, a examinat admisibilitatea sesizării doar prin prisma art. 16, 35 și 43 din Constituție declarând-o inadmisibilă. Prin urmare, constatăm că, **Curtea nu s-a expus asupra constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 prin prisma art. 102 alin. (2) din Constituție.**

În partea din decizie care cuprinde „*Aprecierea Curții*”, instanța de contencios constituțional nu a examinat admisibilitatea sesizării prin prisma art. 102 alin. (2) din Constituție. Or, în decizia numită identificăm aprecieri ale Curții Constituționale conform cărora „*obligația absolvenților instituțiilor de învățământ superior, care au învățat în grupele cu finanțare de la bugetul de stat, de a lucra timp de 3 ani după absolvire conform repartizării de stat, sub sancțiunea restituirii cheltuielilor pentru studii absolut în toate cazurile de neexecutare a acestei obligații, nu contravin dispozițiilor art. 35 alin. (1) și art. 43 din Constituție, care garantează dreptul la învățătură și la libera alegere a muncii*”. De asemenea, chiar dacă urma să se refere doar la admisibilitatea sesizării, Curtea s-a expus pe fond, afirmând că nu este încălcat nici **art. 16 din Constituție** – articol invocat în sesizarea nr.133g din 12.10.2017. Astfel că, **dacă în raport cu alte articole din Constituție, invocate în sesizarea nr. 133g din 12.10.2017, Curtea s-a expus, atunci în partea ce vizează art. 102 alin. (2) din Constituție, Decizia nr. 106 din 7 noiembrie 2017 nu conține nici o trimitere la el și nici vreo analiză a admisibilității sesizării prin prisma lui.**

Astfel:

- considerând că Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 contravine cadrului normativ primar [legilor] care reglementează statutul și rolul hotărârilor Guvernului, și anume, contravine art. 102 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale;

- cât și luând în considerare că lipsesc expuneri anterioare ale Curții Constituționale asupra corespunderii Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu art. 102 alin. (2) din Constituție,

apreciem că depunerea prezentei sesizări este motivată și legală.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL ACESTEI AFIRMAȚII

1. PRETINSE ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI

Încălcarea art. 102 alin. (2) din Constituție

1. Conform art. 102 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, care reglementează actele Guvernului, „(2) Hotărârile se adoptă pentru organizarea executării legilor”. Această normă constituțională a fost dezvoltată de Legiuitor în Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale (în continuare – *Legea nr. 317 din 18 iulie 2003*).

2. Prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) și art. 9 alin. (2¹) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 sunt esențiale pentru orice act normativ subordonat legii. Astfel, conform:

- art. 5 alin. (1) lit. a) și b): „(1) Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul său trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune, cu prevederile legislației comunitare precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) proiectul de act normativ întocmit pe baza unui act de nivel superior nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni scopului, principiilor și dispozițiilor acestuia.”;

- art. 9 alin. (2¹): „(2¹) Limitele de reglementare pentru Guvern și/sau pentru autoritățile administrației publice și instituțiile abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control sunt stabilite, pentru fiecare caz aparte, prin legi. Actele normative ale acestor autorități nu pot fi invocate în cazul în care nu corespund prevederilor legislației.”.

3. O altă normă imperativă a Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 este cea de la art. 52 alin. (1), conform căreia „(1) Clauza de emitere stabilește **temeiul legal de emitere a actului normativ**. Clauza de emitere constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității emitente și exprimarea hotărârii de luare a deciziei referitoare la emiterea actului normativ respectiv. **În actele Guvernului se va adăuga (...) și temeiul din legea respectivă.**”.

4. Atragem atenția că Legea nr. 317 din 18 iulie 2003, intrată în vigoare la data publicării – 3 octombrie 2003, este anterioară Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003, ceea ce înseamnă că era obligatorie la momentul aprobării celei din urmă. În pofida acestui fapt, hotărârea de Guvern contestată încalcă prevederile articolelor numite mai sus din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003, ceea ce, implicit, demonstrează și încălcarea art. 102 alin. (2) din Constituție.

5. Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 nu corelează cu nici o prevedere legală privind dreptul la învățământ. Astfel, Legea învățământului, în vigoare la data adoptării hotărârii Guvernului vizate, nu reglementa regimul juridic al vreunui contract încheiat cu studenții care își făceau studiile prin rezidențiat cu finanțare de la buget. Nici o normă din Legea învățământului nu a dat competență Guvernului să reglementeze modul de accedere la studii superioare – universitare și postuniversitare, precum nici să aprobe contractul-tip pentru instruirea în rezidențiat a medicilor și farmaciștilor și plasarea acestora în câmpul muncii.

6. Prin dispoziția care prevede că instruirea medicilor și farmaciștilor prin studii postuniversitare în rezidențiat, cu finanțare de la bugetul de stat, se va efectua exclusiv în bază de contract individual încheiat cu Ministerul Sănătății, Guvernul a încălcat flagrant prevederea legală de la art. 28 alin. (5) din

Legea învățământului. Conform normei citate „Admiterea la studii postuniversitare de rezidențiat se organizează **prin concurs în baza criteriilor stabilite de Ministerul Sănătății de comun acord cu Ministerul Educației**”. Această prevedere se regăsește și la art. 121 alin. (5) din Codul Educației.

7. Încheierea unui contract de studii, neprevăzut de lege care vine să restricționeze un drept constituțional al persoanei – dreptul la învățământ de stat gratuit și dreptul la libera alegere a muncii, nici într-un caz nu poate constitui un criteriu. Legea învățământului nu a reglementat deloc obligația absolvenților de studii superioare de a se angaja conform repartizării sau vreo altă obligație în schimbul efectuării studiilor cu finanțarea de la bugetul de stat. Singura prevedere legală care reglementează angajarea absolvenților după finisarea studiilor este cea de la art. 53 alin. (9) din Legea învățământului, care stabilește facilitățile pe care aceștia le puteau obține - „*Absolvenții instituțiilor de învățământ superior universitar și mediu de specialitate care se angajează conform repartizării în instituții de învățământ din mediul rural în primii 3 ani de activitate*”. Totuși, această normă vizează doar absolvenții ce urmează să se angajeze în calitate de cadre didactice, or, art. 53 reglementează anume statutul acestor subiecți, fapt definit prin titlul articolului – „Art. 53. Cadrele didactice”. În al doilea rând, norma de la alin. (9) al aceluiași articol nu indică asupra unei obligații de a se angaja în mediu rural, dar stabilește niște instrumente care să motiveze **alegera** de angajare în mediul rural a absolvenților.

8. Prin urmare, Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 vine să instituie norme primare referitoare la modul de efectuare a studiilor de rezidențiat al medicilor și farmaciștilor cu finanțare de la bugetul de stat, ceea ce contravine art. 102 alin. (2) din Constituție. Prevederile hotărârii numite nu au corelat cu prevederile Legii învățământului, ba din contra – au depășit grav normele acestei legi și nu s-au încadrat nici într-o limită prevăzută de ea. În hotărârea indicată, Guvernul nu a menționat temeiul legal care a justificat aprobarea acestui act normativ, or, un astfel de temei nici nu a existat. Guvernul a adoptat Hotărârea de Guvern nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 fără a avea un temei legal în acest sens, fapt confirmat și prin lipsa vreunei clauze de emiteră, așa cum o impune art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003.

9. Astfel, Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 nu a venit întru executarea vreunei legi, în speță a Legii învățământului, dar a excedat-o, reglementând instituții juridice care nu au fost prevăzute de lege – nici de Legea învățământului, nici de vreo altă lege.

10. Prin adoptarea Hotărârii nr. 1396 din 24 noiembrie 2003, Guvernul și-a încălcat competența funcțională, care este reglementată de art. 102 din Constituție. Acest articol din Constituție definește competența funcțională a Guvernului, care, ca și Parlamentul, intervine în aceleași domenii de activitate, doar că, Guvernul are dreptul de intervenție doar după ce Parlamentul a intervenit la nivel primar, și nu invers.

11. Însăși Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că Hotărârile de Guvern pot fi emise exclusiv în vederea organizării executării și aplicării unei (unor) legi existente, aceasta fiind o condiție de valabilitate a actelor normative. Nerespectarea condițiilor de valabilitate atrage nulitatea sau inexistența acestora.

12. Curtea Constituțională a stabilit, încă în anul 1999 [Hotărârea nr. 14 din 18 martie 1999], că hotărârile Guvernului se emit în temeiul și întru executarea legilor. Înalta Curte menționează:

„Guvernul, potrivit dispozițiilor constituționale, adoptă hotărâri și dispoziții. Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. Deci actele Guvernului, **normele cuprinse în ele nu pot avea un caracter primar, ele sunt acte complementare, ce dezvoltă și concretizează dispozițiile legii**”. În continuare, Curtea enunță că „Decretele prezidențiale și hotărârile Guvernului, ca acte ce emană de la o autoritate publică, prin natura lor sunt acte administrative de autoritate. Ele sunt emise [adoptate] în baza și în vederea executării legii pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice. Executarea lor este asigurată de autoritatea publică prin sancționarea celor în culpă. Altfel spus, **aceste acte sunt emise [adoptate] pentru aplicarea și executarea unei legi existente, ce produce efecte numai pentru viitor**”.

13. În Hotărârea nr. 14 din 18 martie 1999, Curtea Constituțională, de asemenea, a stabilit că, **una dintre condițiile de validitate obligatorie a hotărârilor Guvernului este ca acestea să fie emise pe baza și în vederea executării legii, indiferent de categoria legii** –

„Acele acte sunt supuse următoarelor condiții de validitate:

- să fie emise [adoptate] de organul competent;
- să fie emise pe baza și în vederea executării legii [constituționale, organice, ordinare];
- să fie semnate de funcționarul public competent;
- să fie emise în forma scrisă;
- să cuprindă elemente de formă [semnătura funcționarului, data emiterii [adoptării], numărul cronologic, aplicarea sigiliului (ștampilei) organului emitent];
- să fie contrasemnate, atunci când legea o cere;
- să fie emise cu respectarea procedurii de votare pentru actele adoptate de organul colectiv;
- să fie publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și aduse la cunoștința celor interesați.

Curtea a spus în mod imperativ, în aceeași hotărâre că, „nerespectarea condițiilor de validitate la adoptarea sau emiteria acestor acte [inclusiv, a hotărârilor Guvernului] **atrage nulitatea sau inexistența lor**”.

14. În speță, după cum se observă din analiza expusă în sesizarea primară, dar, în mod special, pornind de la clauza de emiterie, Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști (în continuare – Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003) **nu are nici un temei legal și nu pune în executare nici o normă din vreo lege.**

15. Obligativitatea emiterii hotărârilor Guvernului în temeiul și în executarea legilor, în calitate de condiție de validitate, a fost reiterată de Înalta Curte în Hotărârea nr. 23 din 6 septembrie 2013, în care a statuat, pornind de la prevederile art. 96 alin. (1) și art. 102 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, că:

„48. ... Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a statului și exercită conducerea generală a administrației publice. În virtutea acestui rol, Guvernul efectuează o activitate exclusiv executivă, principala sa atribuție fiind **organizarea și asigurarea executării legilor**, în care scop emite acte normative sub formă de hotărâri și dispoziții.

49. **Actele normative, adoptate de către Guvern în temeiul și pentru executarea legilor, nu trebuie să contravină prevederilor acestora sau să le depășească.**

50. Astfel, Guvernul este obligat, în exercitarea prerogativelor sale, **să respecte cu strictețe prevederile constituționale și legale.**”.

16. Fundamentându-se pe și continuând logica expusă în Hotărârea nr. 14 din 18 martie 1999, Curtea Constituțională a explicat raporturile ierarhice între legi și hotărârile Guvernului și în Hotărârea nr. 22 din 28 septembrie 2004, în care menționează – „Conform doctrinei, caracterul primar al normei de drept decurge din faptul că aceasta reglementează nucleul relațiilor sociale sau modifică cadrul stabilit de un act legislativ. Astfel, **Guvernul nu are competență normativă primară, fiind abilitat să acționeze numai în executarea actelor legislative. Hotărârile de Guvern pot fi adoptate în cazul în care sunt prevăzute de actul legislativ, nimic însă nu împiedică Guvernul să le adopte în cazul în care executarea legii le face necesare**”.

17. În speță, nici cadrul legal primar la momentul aprobării hotărârii contestate – Legea învățământului nr. 547 din 21 iulie 1995 (în continuare – *Legea învățământului*), nici cadrul legal primar ulterior - Codului educației al Republicii Moldova nr. 152 din 17 iulie 2014 (în continuare – *Codul educației*), nu conțin vreo prevedere care ar reglementa în vreun fel obligațiile absolvenților (medicilor și farmaciștilor) studiilor de rezidențiat față de stat. Cu atât mai mult, **niciuna din legile numite nu instituie vreo obligație profesională sau pecuniară pentru această categorie de subiecți.**

18. În 2005, în Hotărârea nr. 18 din 6 octombrie 2005, Curtea Constituțională a relevat că „*Guvernul, ca organ executiv suprem, în exercitarea atribuțiilor constituționale și a celor ce decurg din Legea cu privire la Guvern, organizează executarea legilor, scop în care emite hotărâri pentru a preciza o lege, a o face cât mai clară și a o aplica cât mai corect*”. Această judecată a Onoratei Curți vine să sublinieze încă o dată că, adoptarea hotărârilor de către Guvern se poate face doar în vederea executării unor legi concrete. Astfel, doar art. 102 alin. [1] din Constituție, art. 30 alin. [1] din Legea nr. 64 din 31.05.1990 cu privire la Guvern (în vigoare la data aprobării Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003) sau a art. 6 lit. h) din actuala lege a Guvernului – Legea nr. 136 din 7 iulie 2017 cu privire la Guvern – nu constituie temei pentru adoptarea unei hotărâri de Guvern concrete. Pentru a respecta condiția de validitate, Guvernul poate aproba o hotărâre care să reglementeze o anumită categorie de raporturi juridice doar având ca temei o normă de lege care să-i ofere această competență și să-i stabilească exact limitele raporturilor pe care le poarte reglementa.

19. Mai târziu, în anul 2015, în Hotărârea nr. 14 din 15 iunie 2015, Curtea a reamintit, expunându-se tranșant că „actul normativ subordonat legii nu poate conține norme primare de drept, iar conținutul actului normativ urmează să fie în strictă corespundere cu normele și scopul legii sau ale actului normativ superior și nu poate introduce reglementări noi, altele decât cele stabilite de lege sau actul superior. De asemenea, actul normativ nu poate interveni în domenii nereglementate de lege”.

20. În continuarea acestor constatări, în Hotărârea nr. 29 din 28 octombrie 2016, Curtea, încă o dată a fost categorică și a reținut că:

„*actele Guvernului sunt acte complementare, ce dezvoltă și concretizează dispozițiile legii.*

72. În acest sens, Curtea reiterează că Guvernul, fiind o autoritate a puterii executive, are rolul de a executa legile. Odată ce legea este direct aplicabilă, necesitatea și legitimitatea unei hotărâri de Guvern apare numai în măsura în care punerea în aplicare a unei prevederi legale reclamă stabilirea unor reguli subsecvente, care să asigure corectă lor aplicare sau organizarea corespunzătoare a unor activități”.

21. În aceeași hotărâre, Onorata Curte a scos în evidență importanța și obligativitatea Legii nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale și a reamintit că „*art.73 alin.[3] din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative*

ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale prevede că actele normative se vor limita strict la cadrul stabilit de actele superioare în a căror executare se emit și nu pot să contravină prevederilor acestora”.

Punem în evidență că nerespectarea condițiilor impuse de Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 de către Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 a fost invocată de Subsemnat și în sesizarea primară.

Concluzie:

Generalizând, constatăm că Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 nu respectă una dintre condițiile de validitate ale unui act normativ – ea nu este emisă pe baza și în vederea executării vreunei legi, fie ea constituțională, organică, sau ordinară. Mai mult ca atât, așa cum am afirmat anterior, hotărârea contestată a fost emisă cu încălcarea unei norme constituționale - art. 102 alin. (2) din Constituție. Acest fapt, după cum afirmă și Curtea în Hotărârea nr. 14 din 18 martie 1999, determină neconstituționalitatea ei în întregime și, respectiv, nulitatea ei.

2. CADRUL NORMATIV PERTINENT

2.1. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție:

În baza hotărârii menționate supra, Curtea Constituțională a hotărât:

1. În sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20, 115, 116 și 134 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

2. Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu

considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

2.2. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

[1] Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

[2] Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 102

Actele Guvernului

[1] Guvernul adoptă hotărâri, ordonanțe și dispoziții.

[2] Hotărârile se adoptă pentru organizarea executării legilor.

[3] Ordonanțele se emit în condițiile articolului 1062.

[4] Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de Prim-ministru, se contrasemnează de ministrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau ordonanței.

[5] Dispozițiile se emit de Prim-ministru pentru organizarea activității interne a Guvernului.

2.3. Prevederi relevante din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale:

Articolul 5.

Condițiile generale obligatorii pe care trebuie să le întrunească actul normativ

[1] Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care:

a) proiectul său trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune, cu prevederile legislației comunitare precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) proiectul de act normativ întocmit pe baza unui act de nivel superior nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni scopului, principiilor și dispozițiilor acestuia.

[2] Reglementările de același nivel și având același obiect, precum și reglementările din alte materii conexe se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ dacă sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act.

[3] O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ dacă are caracter special față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie.

[4] Caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor normative pe care le instituie.

[5] Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile normative referitoare la o situație determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, reglementarea păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri.

[6] Apărarea drepturilor, libertăților, intereselor legitime ale cetățenilor, egalitatea și echitatea socială, precum și compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act normativ.

[6¹] Actul normativ ce reglementează activitatea de întreprinzător trebuie să corespundă principiului transparenței decizionale și de reglementare. În acest scop, autoritățile administrației publice și instituțiile abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control sînt obligate:

a) să informeze asupra proiectelor de acte normative și să asigure implicarea sectorului privat, a societății civile și a persoanelor fizice în elaborarea de acte normative și în procesul luării deciziilor;

b) să asigure accesul liber la proiectele de acte normative prin publicarea acestora în mijloacele de informare în masă și plasarea în pagina web a autorității administrației publice sau a instituției abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control respective.

[7] Actul normativ trebuie să întrunească condițiile legalității, accesibilității, preciziei și, o dată intrat în vigoare, este executoriu și opozabil tuturor subiectelor de drept.

[8] Actul normativ trebuie să fie întocmit cu respectarea tehnicii legislative și normelor limbii literare.

Articolul 9.

Corelația actelor normative

[1] Corelația actelor normative diferite după puterea lor juridică se stabilește în funcție de competența și statutul autorității publice emitente, precum și de caracterul actelor.

[2] Actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

[2¹] Limitele de reglementare pentru Guvern și/sau pentru autoritățile administrației publice și instituțiile abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control sunt stabilite, pentru fiecare caz aparte, prin legi. Actele normative ale acestor autorități nu pot fi invocate în cazul în care nu corespund prevederilor legislației.

[3] În condițiile legii, Guvernul suspendă sau abrogă, după caz, actele miniștrilor, ale conducătorilor altor organe din subordine, ce nu corespund legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și contestă actele autorităților și instituțiilor publice autonome și ale autorităților administrației publice locale dacă ele contravin legislației.

Articolul 52.

Clauza de emiterie

[1] Clauza de emiterie stabilește temeiul legal de emiterie a actului normativ. Clauza de emiterie constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității emitente și exprimarea hotărârii de luare a deciziei referitoare la emiteria actului normativ respectiv. În actele Guvernului se va adăuga, după caz, și temeiul din legea respectivă.

[2] Clauza de emiterie este obligatorie pentru toate actele normative.

2.4. Prevederi relevante din Declarația Universală a Drepturilor Omului:

Articolul 7

Toți oamenii sunt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, dreptul la o egală protecție a legii.

Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta declarație și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminare.

Articolul 8

Orice persoana are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce sunt recunoscute prin constituție sau lege.

Articolul 29

1. Orice persoană are îndatoriri față de colectivitate, deoarece numai în cadrul acesteia este posibilă dezvoltarea liberă și deplină a personalității sale.

2. În exercitarea drepturilor și libertăților sale, fiecare om nu este supus decât numai îngrădirilor stabilite prin lege, exclusiv în scopul de a asigura cuvenita recunoaștere și respectare a drepturilor și libertăților altora și ca să fie satisfăcute justele cerințe ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale într-o societate democratică.

3. Aceste drepturi și libertăți nu vor putea fi în nici un caz exercitate contrar scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite.

2.5. Prevederi relevante din **Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice:**

Articolul 4

Statele părți la prezentul Pact recunosc că în ce privește folosința drepturilor asigurate de către stat în conformitate cu prezentul Pact, statul nu poate supune aceste drepturi decât la limitările stabilite de lege, numai în măsura compatibilă cu natura acestor drepturi și exclusiv în vederea promovării bunăstării generale într-o societate democratică.

V. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI:

Având în vedere că:

- obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție – și anume Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003;
- până în prezent, nu există o hotărâre a Curții Constituționale privind examinarea constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 în raport cu art. 102 alin. (2) din Constituție;
- Hotărârea Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 este temeiul legal pe care a fost fundamentată acțiunea civilă înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva Olgăi Zorila, nr. dosarului 2-2246/2019;
- subsemnatul Marin Baltă, avocat, apăr interesele pârâtei Olga Zorila în cauza civilă nr. 2-2246/2019,

Prin prezenta sesizare, solicit Curții Constituționale recunoașterea neconstituționalității Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 ca fiind contrară prevederilor art. 102 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

VII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Cu înaltă considerațiune,

avocatul Marin BALȚĂ
B.A.A „Efrim, Roșca și Asociații”

Locul: mun. Chișinău

Data: 10 septembrie 2019

Dosarul nr.2-2246/2019
12-2-8232-13022019

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2019

municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Roman Pascari
Olga Zglavoci

a soluționat în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limba de stat, cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale către Zorila Olga cu privire la încasarea sumei,

CONS TAT Ă :

Argumentele participanților la proces

1. La data de 23.06.2017 cu cererea de chemare în judecată s-a adresat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale către Zorila Olga cu privire la încasarea sumei de 267055,00 lei.
2. La data de 10.09.2019, în ședința de judecată, reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a hotărârii Guvernului RM nr.1396 din 24.11.2003 „Cu privire la instruirea medici lor și farmaciști lor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști”, sub aspectul corespunderii cu art.102 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova.
3. În motivarea cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, a conchis, că Hotărârea Guvernului nr.1396 din 24.11.2003 contravine cadrului normativ primar [legilor] care reglementează statutul și rolul hotărârilor Guvernului, și anume, contravine Constituției Republicii Moldova și Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale.
4. A menționat, că cu referire la condiția de la art.12¹ alin.(2) lit.d) din Codul de procedură civilă, deși anterior fusese depusă o sesizare la Curtea Constituțională, aceasta nu s-a expus asupra constituționalității Hotărârii Guvernului nr.1396 din 24.11.2003 prin prisma art. 102 alin.(2) din Constituție. Sesizarea nr.133g din 12.10.2017 privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor

- specialiști nr. 1396 din 24.11.2003, Curții Constituționale i-a fost prezentată pentru examinare constituționalitatea Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003, inclusiv prin prisma art.102 alin.(2) din Constituție.
5. A indicat asupra faptului, că Curtea, la rândul său, prin Decizia nr.106 din 07.11.2017 de inadmisibilitate a sesizării nr.133g/2017 privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24.11.2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști [plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști], a examinat admisibilitatea sesizării doar prin prisma art. 16, 35 și 43 din Constituție declarând-o inadmisibilă. Prin urmare, constată că, Curtea nu s-a expus asupra constituționalității Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24.11.2003 prin prisma art.102 alin.(2) din Constituție.
 6. Mai relatează, că în partea din decizie care cuprinde "Aprecierea Curții", instanța de contencios constituțional nu a examinat admisibilitatea sesizării prin prisma art. 102 alin. [2] din Constituție, ceea ce a făcut în raport cu alte articole din Constituție. În decizia numită identifică aprecieri ale Curții Constituționale prin prisma art. 161, art. 35 alin. [1] și [7], art. 43 din Constituție. Astfel că, dacă în raport cu alte articole din Constituție, invocate în sesizarea nr. 133g din 12.10.2017, Curtea s-a expus, atunci în partea ce vizează art. 102 alin.(2) din Constituție, Decizia nr. 106 din 7.11.2017 nu conține nici o trimitere la el și nici vreo analiză a admisibilității sesizării prin prisma lui.
 7. Conchide, reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, că Hotărârea Guvernului nr.1396 din 24.11.2003 contravine cadrului normativ primar (legilor) care reglementează statutul și rolul hotărârilor Guvernului, și anume, contravine art. 102 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, cât și luând în considerare că lipsesc expuneri anterioare ale Curții Constituționale asupra corespunderii Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu art. 102 alin.(2) din Constituție, apreciază că depunerea prezentei cereri este motivată și legală.
 8. *Solicită reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, admiterea cererii, ridicarea excepției de neconstituționalitate și transmiterea sesizării în adresa Curții Constituționale pentru examinare.*
 9. *În ședința de judecată pârâta Zorila Olga a susținut motivele invocate de avocatul Marin Baltă și a solicitat admiterea demersului privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.*
 10. *În ședința de judecată reprezentantul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, dl Glavațchi Ion, a solicitat respingerea demersului ca neîntemeiat.*

Aprecierea instanței de judecată

11. Soluționând cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate formulată de reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a o admite, și de a dispune ridicarea excepției de neconstituționalitate, din următoarele considerente.
12. Potrivit art.12¹ alin.(1) Cod de procedură civilă în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.
13. Conform art.121 alin.(2) Cod de procedură civilă, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții.
 - a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
 - b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
 - c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
 - d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.
14. Instanța de judecată reține că la pct.72 din Hotărîrea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova este menționat că pornind de la faptul că norma sesizată prin intermediul instituției excepției de neconstituționalitate este supusă controlului de constituționalitate aplicativ la un caz concret dedus instanței de judecată, procedura rezolvării excepției de neconstituționalitate constituie un control concret de constituționalitate.
15. Pct.74-75 din Hotărîrea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 menționează, că procedura de soluționare a excepției de neconstituționalitate presupune parcurgerea a două etape distincte: etapa judiciară, premergătoare, ce constă în invocarea excepției de neconstituționalitate în cadrul unui proces aflat pe rolul unei instanțe judecătorești și pronunțarea judecătorului asupra acestui incident procedural, finalizată eventual cu sesizarea Curții Constituționale;
16. Curtea a reținut că, la prima etapă, rolul determinant aparține judecătorului ordinar, care, în cele din urmă, dispune ridicarea excepției de neconstituționalitate. Acesta poate fi numit „primul judecător constituțional”, care în procesul de aplicare a legii sesizează aspectele de neconstituționalitate.

17. Instanța de judecată reține că în aceeași hotărâre la pct. 78 – 82 este indicat că fiind un instrument de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale, excepția de neconstituționalitate poate fi invocată într-un proces declanșat și doar în cazul în care are incidență în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată.
18. Curtea a mai specificat la pct.82 din Hotărâre, că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
19. Suplimentar instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 24 din legea RM nr. 317 alin. (1) – (4) din legea RM nr. 317 din 13.12.94 cu privire la Curtea Constituțională, Curtea exercită jurisdicția la sesizarea făcută de subiecții stabiliți de prezenta lege, în condițiile Codului Jurisdicției Constituționale. Sesizarea trebuie să fie motivată și să corespundă cerințelor prevăzute în Codul Jurisdicției Constituționale. Sesizarea este semnată de șeful organului în al cărui nume este făcută. Modelul sesizării și modul depunerii ei sînt prevăzute de Codul Jurisdicției Constituționale.
20. Instanța de judecată reiterează, că rolul judecătorului ordinar este de a verifica întrunirea condițiilor stabilite de curte la pct.82 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 nr. 2 din 09.02.2016. Verificarea respectivă este posibilă în condițiile în care semnatarul respectă condițiile impuse pentru depunerea sesizării.
21. La soluționarea cererii instanța va reține, că într-adevăr anterior reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Oleg Efrim, a depus o cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale. A invocat reprezentantul pârâtei vicii constituționale a Hotărârii Guvernului nr.1396 din 24.11.2003 în raport cu prevederile art.16, 35 alin.(4) și (7), 43 alin.(1) și (4), 54 alin.(2) și art.102 alin.(2) din Constituție (f.d.18-39).
22. Prin încheierea din 14.09.2017, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a dispus ridicarea excepției de neconstituționalitate la cererea reprezentantului pârâtei Zorila Olga, avocat Oleg Efrim (f.d.51-53).
23. Sesizarea a fost înregistrată de Curții Constituționale cu nr.133g din 12.10.2017 privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști nr.1396 din 24.11.2003.
24. La data de 07.11.2017, Curtea Constituțională prin Decizia nr.106 a dispus declararea inadmisibilității sesizării privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24.11.2003 cu

- privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști (f.d.68-74).
25. Instanța consideră, că nu este în drept de a se expune asupra motivelor de admisibilitate a sesizării, și anume în partea ce ține de aprecierea faptului dacă Curtea Constituțională a examinat sau nu admisibilitatea sesizării prin prisma art.102 alin.(2) din Constituție.
 26. În așa mod, în vederea neadmiterii încălcării dreptului pârâtei Zorila Olga la un proces echitabil, instanța consideră necesar de a admite cererea formulată de reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, și ridicarea excepției de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24.11.2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști în raport cu prevederile art. 102 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.
 27. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată apreciază că la caz sunt întrunite condițiile stabilite la art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă și indicată la pct.82 alin.(3) din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016.
 28. Pentru aceste motive, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată și pasibilă de a fi admisă cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale către Zorila Olga cu privire la încasarea sumei.
 29. În conformitate cu prevederile art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție, pct.82 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, art.art.12¹, 269 – 270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

DISPUNE :

Se admite cererea reprezentantului pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr.1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști.

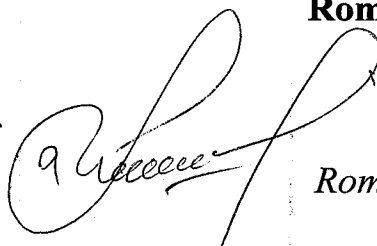
Se remite Curții Constituționale sesizarea depusă de reprezentantul pârâtei Zorila Olga, avocat Marin Baltă, pentru soluționare.

Încheierea separat nu este susceptibilă de atac.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Roman PASCARI

Copia corespunde originalului
Judecător

Roman PASCARI